

Nyár van...

...forróság és nagyon gyakran szomjúságot is átélünk. Tapasztaljunk testi elesettséget, gyöngeséget, azt hogy milyen sebezhető az emberi test, azt hogy porból vagyunk. Ahogyan korosodik az ember egyre inkább belátja: a „lélek kész, de a test erőtelen“.

A szomjúság kínja

Mindenki érzi, tudja mit hordoz ez a fogalom. És ha elé tesszünk egy jelzőt: lelki? Vajon bennünk milyen érzések, gondolatok vetődnek fel? Járjuk körül együtt e fogalmat!

A lelki szomjúság: a lélek szomjúsága. A léleké, amely önálló, de testhez kötött, ugyanakkor testtől független is. A lélek, mi magunk vagyunk, létezésünk lényegisége, az Istentől kapott, szabadsággal „megáldott“ személyiségünk. Hogyan néz ki lelkünk? Nem tudjuk, de vannak hasonlóságok testünkkel, pl. szomjúsága lehet a léleknek is.

Sokan vannak – valljuk meg néha mi magunk is – akik naponta átélnek a lélek szomjúságát. A lélek szomjúsága a teljes élet utáni vágy. Teljesség megélése a munkában, a családi életben, a tágabb közösségben.

Sokan eleve lemondanak a teljességről. Közönségesek, mint Ézsau, aki az elsőszülöttséggel „járó“ atyai áldásnál fontosabbnak tartotta testi szükségleteinek kielégítését. Így válik egyre fontosabbá a test, s

szorul háttérbe a lélek. Így válik gyakran nevetéssé az a fiatal, aki a szerelemben a szívek egymásratalálásának gyönyörűségét érzését keresi. Ahol „eleve alacsony a mérce“ a vágyak szép lassan átalakulnak és csak materialista korlátok között maradnak. A vágy végül korlátozódik a testiségre, a megfoghatóra, az elfogyaszthatóra, az élvezhetőre. Kielégítetik az alapvető szükséglet, de mégsem teljes a harmónia. Amegelégedettség akkor köszönt be, ha test és lélek egymással békében él. Ha a lélek ugyanúgy olthatja a szomját, mint a test.

Mit tegyünk hát?

Először is ismerjük fel a lélek szükségleteit, merjük azokat megfogalmazni. Vegyük észre, hogy a lelkünknek nem jól habzó pszichococa-cola-ra van szüksége, hanem kristálytisza forrásvízre, ami az Élet biztosítóka.

Második lépésben próbáljuk meg Isten közelében mentesíteni lelkünket a félelmektől, melyek a személyes jövőnkért érzik. Istene a múltunk, a jelenünk és a jövőnk is! Ő az Ura az időnek is. Urunkra figyelve megtanulhatunk távlatosan látni, gondolkodni, figyelni. Így közelítünk egyre inkább a jelen teljességéhez. Az állandó jövőre koncentrációs fáraszt, és elfeledtetni velünk a jelen visszahozhatatlan pillanatát. Ha nincs jelened, nincs tartalmas múltad sem, amire örömmel visszatekinthetsz.

Múlt, jelen és jövő Istene meg akarja elégiteni mindannyiunk lelkét, egész életét, mert csak így tükrözhetjük az Ő szeretetparancsát világjobbító akaratát.

Szimbólumok mindennapi keresztény életünkben

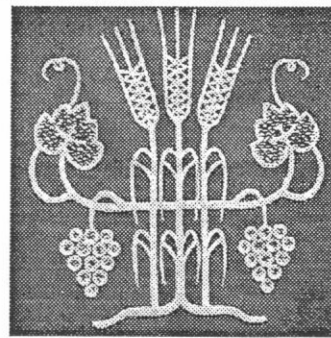
Ahogy előző számunkban ígértük sorozat indul a „Lutherórsza“ hasábjain a szimbólumokról. Hitvallási Irataink a reformáció előtti egyháztörténetből sajátjának fogad el, ismer el mindent. Ezért különösen szükséges, hogy jól értjük azokat a szimbólumokat/jelképeket, melyekkel mindennapi istentiszteleti életünkben is találkozunk.

Ezen a mai vasárnapon – Lutherórsza információs körlevelünk megjelenésének napján – az oltárterítőkön egy szép feltéttel (Tatai Kapucinus testvérek ajánlása) díszítettük.

A zöld (reménység színe) alapon aransárga (az Istent, a mennyit ábrázolni kívánó színe) hímzéssel készült szőlőfürtökkel, két szőlőlevéllel és három búzakarálással találkozhatunk. A zöld szín a Szentháromság ünnepe utáni vasárnapokra elrendelt liturgikus szín, a reménység, a növekedés színe.

A három búzakarálás a Szentháromságra, míg a két szőlőfürt és két levél Jézus Krisztus természetére utal: azaz Jézus valóságos ember és valóságos Isten.

A búza egyben az aratás szimbóluma is. A keresztény világkép lineáris, tehát van kezdete és vége. A véget Jézus az aratáshoz is hasonlítja. Ez az az időpont, amikor napvilágra kerülnek a rejtett dolgok is, s a jót cselekvő ember elnyeri jutalmát (Istennel közösségre léphet), s az életének lehetőségeit eltérőzől pedig elvárják, azaz: nem léphet kö-

zösszre Istennel, nem dicsőítheti Őt. A szőlőszemek (13-13) értelmezhető teljességént is, hiszen Izrael 12 törzse, plusz a pogányok, de ugyanakkor a 12 apostolra, és a „pogányok apostolára“ Pál apostora (aki a tizenharmadik) is gondolhatunk. A kompozíció szimmetriája az Isten alkototta rendre utal, ami hatalmának nagyságát és teremtett világának harmónikus szépségét emeli ki.

Ha látjuk oltárunkon e terítőt gondoljunk a fentebb leírt összefüggésekre is... a megértésen keresztül lelki életünk teljeseedik.

HÍREK

Június 16-án délután 5 órakor J. Szeretendőséget tartottunk. Sajnos az időpont sokak számára nem volt jó, emiatt mintegy 15-17-en tudtak eljönni. Az alkalom diavetéssel egybekötött előadással kezdődött, melyet a helyi lelkész tartott „Szakrális terek a keresztény templomban“ címmel. Az alkalom jó hangulatban, nyáron sült finomságokat csipegetve, testvéri beszélgetéssel zárult.

Június utolsó vasárnapján az Istentisztelet után a keresztiség szentségében részesült Erik Hörr (BRD) kistestvérünk. A ke-

resztelési igehirdetés Jn3,16 alapján hangzott. Isten áldja meg Egyházunk új tagját, hogy egykoron az angyalokkal, előre ment testvéreinkkel és itt a földön élő és küzdő Anyaszentegyházzal együtt ő is a dicsőítő közösségbe tartozzon!

Lelkész és családja június végén egyhetes egyházzenei továbbképzésen vett részt a Főti Kántorképző Intézet szervezésében – lásd a túldoldali cikket!

Gyülekezetünkben június 3-tól 11 hónapos polgári szolgálatát kezdte meg Bátyi Kolos, harmadéves informatikaszakos főiskolás.

Köszönettel tartozunk az udvarrendezésünk legújabb szakaszában derakasan részt vállaló Tibola Miklós testvérünknek és vejének, Imrének. Az eredmény látható, melynek kialakulásához igyekeztem én is (Szerk.) hozzájárulni.

EVANGÉLIKUSOKAT

KERESÉK!

Kérem mindazokat, akik tudnak a környezetükből evangélikusokról, hogy címüket juttassák el hozzám. Egy ilyen (kibővített) névsor alapján eljuttathatom körleveleimet/meghívóinkat hozzájuk is, hogy minél gyorsabban érje el őket a hívogató szó.

Egyházzenei konferencia a Fóti Kántorképzőben

Egyházunk szervezésében és támogatásával idén is megrendezésre került az a továbbképző konferencia, amely gyakorló kántorok számára nagyon tanulságos és felejtethetetlen előadásokat is magában foglalt. Az alábbiakban röviden megpróbálom összefoglalni ezt a rendkívül tartalmas és szép hetet, amin résztvehettünk.

Hétfőn délelőtt érkezünk meg Fótra, ahol nagy szeretettel fogadott minket **Bence Gábor**, a Fóti Kántorképző zenei igazgatója. Már aznap délután megkezdődött a munka. Megfelelő, kis létszámú csoportokba osztották a résztvevőket. (Kivéve engem, hiszen én »lelkészi elemként« a reggeli és esti áhítatokért voltam felelős.)

A reggeli ébresztő 7 órakor volt. Fél nyolctól reggeli elcsendesedés – ki-ki maga –, majd háromnegyed nyolctól reggeli, utána pedig áhítat következett. Kilenc órától oktatás folyt egészen délután egy óráig. Utána ebéd, s némi pihenő, de három órától este hétig újból előadások ill. egyéni órák voltak. Vacsora után vespera (zsoltározás) és egy-órás kóruspróba, 10 órakor takarodó. Ez azt jelentette, hogy ettől az időponttól már senki nem gyakorolhatott a házban. Az elalvást mindenki a maga teljesítőképessége szerint végezte, de bizony nem volt ritka a ház egy-egy sarkában, csöndes zugában a késő esti tanulás vagy beszélgetés.

Mátyas Krisztián fiam is órákat vett, hiszen ha az ember papcsaládba születik, akármilyen hangszereken is tanul – mire felnő egy korát el kell tudnia játszani.

Ennyi egyéni élménybeszámoló után hadd térjek ki az utolsó két nap előadásaira, melyek kivétel nélkül mind nagyon izgalmasak voltak.

A legelső előadást **Hafenscher Károly** az Ország-

Hafenscher Károly igazi, szemléletes életképekkel mutatta be, hogy az aktivitást maga az Isten misztikus jelenléte adja.

gos Iroda igazgatója tartotta „Aktivitás az istentiszteletben” címmel. Fontos, hogy jól értsük a liturgiát, hiszen helyes látásunk teszi nyilvánvalóvá, hogy nem emberi kihívások zsácutcája egy istentisztelet, hanem az Isten játéka, Deus ludens. Ugyanakkor nemcsak felszabadult játék, hanem dráma is, részesedés az örök jelenben, az Isten szeretet-valóságában.

„Az istentisztelet nem színpadi produkció, lelkésznek és kántornak a duettje, amit »fogyaszt« a gyülekezet, hanem Krisztust ünneplő aktív gyülekezeti közösség.

Ha Isten aktív az istentiszteleten, akkor az ember se vonja ki magát ebből a szent erőteréből! Az áldás energia-áradásából kezdődjék párbeszéd, alakuljon ki találkozás, az élmény »lendítse mozgásba« az embert.”

A zenét nem kell magyarázni, mégis valóságos delikatesz volt **Kamp Salamon** előadása Bachról, melyből mindvégig sugárzott a lutheránus krisztocentrikusság. **Johann Sebastian Bach** Krisztus-hite is átsugárzott azokon a gondolatokon amiket hallhattunk. Nem lehet elégszer rácsodálkozni Bach zsenialitására, aminél már csak alázatna volt nagyobb.

Kamp Salamon zenei betétekkel tette még felejtethetlenebbé azokat a reformátori a teológiai igazságokat, amit Bach muzsikáján

keresztül közvetít azoknak, akik Isten előtt kinyitják szívüket. Megtudtuk mik azok az ún. kereszt-motívumok Bachnál, s hogyan ragyog a hiperdúr akkord a János passió „Feszítsd meg!” tételében.

Kamp Salamon egyházunk főzeneigazgatója, a **Lutheránia Énekkar** karmestere a tőle megszokott alaposággal most is pillanatok alatt „Bachra – és Krisztusra – hangolta” a hallgatóságot.

Különösen értékes volt **Fehér Károly** nyugállományú lelkésztestvérünk előadása a jövő liturgikus rendjéről. Mint a Liturgikus Bizottság elnökétől „első kézből” tudtuk meg, tanultuk el és értettük meg az új liturgiai rend szépségét az istentisztelet részeire lebontva. Hallhattunk még a „legszébb püspöktitkási liturgiáról” is, aminek szöve-

Fehér Károly, nyugállományú esperes, püspökhelyettes, mindenki szeretett és tisztelt **Karcsi bácsija** féltő szeretettel és irigylésreméltó elkötelezettséggel beszélt Egyházáról, s annak liturgikus életéről, jövőbeni formáiról.

gét olvashattuk, kézben tarthattuk. Az előadásban mindvégig éreztük az évtizedes lelkészi tapasztalások által érlelt hiteles szavak ízeit éppenúgy, mint azt az elkötelezett szeretetet, melyet **Karcsi bácsi** a Magyarországi Evangélikus Egyház és annak Ura iránt érez.

Hasznos dolgokat tanulhattunk **Finta Gergely** orgonaművészről is, aki a a gyülekezeti énekítés régi-új módjáról, az alternatív gyakorlatról beszélt.

Meg kell említenünk **Hoppál Péter** református egyházzeneész előadását a passió-énekéről, **Ecsedi Zsuzsa** elő-

Finta Gergely, Evangélikus Egyetemünk Egyházzenei Tanszékének professzora a tőle megszokott közvetlenséggel tárta elénk a kántori szolgálat szépségeit.

adását a Luther-énekekről. Nemkülönbön jól alkalmazható ötleteket, kaphattunk **Gálos Miklós** orgonista előadásából, aki a „regisztrálás konyhatitkairól” beszélt és mutatta be, hogyan lehetséges a kis regiszterszámú orgonák lehetőségeit nonkonvencionális regisztereléssel – és bizonyos fokú kompromisszummal –, jól kihasználni, megfelelő darabok előadásánál.

E rendkívüli előadások megálmodója, szervezője **Bence Gábor** volt, aki maga is szolgált előadásokkal. Jó volt látni a professzionalitásában is tükröződő ember, egyház- és Isten-szeretetét. **Dóra** és **Betta** lányaink még két és fél hetet töltenek el a Fóti Kántorképző falai között, ahol feleségem – gyülekeztünk hosszú ideje hűséges kántora – is megszerezte kántori oklevét majd hosszú időn keresztül tanította a jövő nemzedék kántorjelöltjeit.

Jó volt otthagyni lányainkat olyan embereknél, akik áldozatos, elkötelezett munkásai Isten szőlőskertjének, s szolgálatuk révén gyermekeinknek a legfontosabbat adják át – a zenei tudásuk mellett – a tanfolyam ideje alatt is: az Isten szeretetét.

fm

Az bizonyos, hogy a kommunikációnk, a párbeszédre való készségünk megromlott. Ennek első oka, hogy már a család sem működik olyan kontroll-közösségeként, mint korábban. Nagyon gyakran nincs „lehetősége” a gyermeknek arra, hogy kommunikációs készségét a családban fejlessze. Egyrészt a szülei kénytelenek sokat dolgozni, de nemkülönben a gyermek is fáradt egy-egy 8-11 órás iskolai munkanap után, s nincs sok kedve neki sem gondolatai elmondására. Pedig rendkívül fontos lenne, hogy egészen kicsi kortól kezdődően kinyilváníthassa a családban úgy a negatív, mint pozitív érzéseit, véleményét, gondolatait. Itt sikerülne számára megtanulni, hogy kommunikációjának „tisztaságával” milyen eredményeket érhet el vagy hibákat követhet el kétértelműségével, indulataival mennivre képes befo-

lyásolni az „összegész“, azaz a család harmóniját.

A család felelőssége

Itt tanulhatná meg annak a a legnehezebb „tantárgynak“ az alapfogalmait, amit konfliktuskezelésnek hívunk. Sajnos a szülő sokszor nem meri – tisztelet a kivételnek – felállítani a korlátait, a medrért a kommunikációnak. Úgy gondolja ezzel az őszinteséget

vagy bizalmat ássa alá, s a gyermekkel megszakad a kapcsolata. Amitől legjobban fél, egyszerűen csak bekövetkezik: megszakad a kommunikáció gyermek és szülő között. Ekkor derül ki, hogy az információ-áramlás egyirányú volt, felületes. Hiányzott belőle a *tartalom*, vagyis a megértés, az egy-egyre-törekvés szándéka, ezáltal a találkozások lehetősége szűnt meg lélek és lélek között.

Kommunikációs betegség
tekinthető legújabb kori
járványnak?

Erre próbálunk választ keresni következő számunkban is. Kérem tartson velünk az együttgondolkodásban! Ha ötlete, gondolata van – ragadjon tollat/üljön computer mellé s ossza meg velünk!

2002. július 24-28.

<http://church.hiheran.hu/ijusag>

 Info: Buday Barnabás (1)429 20 37

Hívásod van?

Örömmel tartottam kezemben azt a szórólapot, melyen IV. Szélrózsza találkozóra hívatgatják az evangélikus fiatalokat. Örömet fokozta az igen ötletes (szerintem telitalálatos) kinézet, ami egy ún. zsebkommunikátor formájába rejtette el közleményét. Úgy hallottam, egyházunkban sokan kritizálták a szélrózsza-aktivitást – tartalmi szempontból. Úgy gondolom, érvényes Pál apostol intése:

„Mindent megvizsgáljatok/megpróbáljátok, ami jó, megtartsátok!” Az új formákat/lehetőségeket is ki kell próbálni, tesztelni kell a kommunikációs hatékonyságukat!

Ebben különösen nagy felelőssége van az új „információs” nemzedéknek. A forma nem minden, de a nem megfelelő forma nem is juttatja célba az információt. Úgy gondolom a Szélrózsza-lovagok (értsd szervezők) kommunikációs törekvését támogatnunk kell!

Részvételi díj:

4000 Ft;
14 éven aluliaknak
2000 Ft;
6 éven alul ingyenes;
csütörtök déltől a
napj ár 1200 Ft
vasárnap érkezők-
nek a befizetés
ingyenes

IV. Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó

Az eseményekről folyamatosan a TV látható!

File Program Szállás Térkép Étkezés Tudnivalók

Szállás, étkezés

A saját sátorral érkezőknek helyet biztosítunk, de szükség esetén katonai sátrakban is alhatsz.

Családok részére lehetőség van lakóház elhelyezésre korlátozott számban – felár ellenében.

Érdeklődni Dobos Rékánál lehet (20-912-03-15) június 30-ig.

A helyszínen előfizetve kb. 500 Ft-ért meleg ebédet tudunk biztosítani. Reggelit és vacsorát a tábor területén levő büfében és mini ABC-ben lehet vásárolni.

- koncertek
- teaház
- forumok
- abitatok
- beszélgetések
- «kerdszátor»
- színjátás »
- táncház
- sport
- nagyjáték
- kézművesség
- gyermekprogramok
- Kelenföldi Kántorúti
- Fabalka
- Bolyki Brothers
- Tatros
- Ghymes
- Promise
- Szele
- fg-igerő
- Hankiss Elemér
- Pepper Péter »

**Biblia,
hálósák,
sátor, polifoam,
zseblámpa,
fogkefe,
és minden, ami
a táborozásnál
fontos lehet**

Amit hozni kell

14 éven aluliak csak kísérővel érkehetnek. No szex, no drog, no alkohol, no kocka

Szolgálatban

Egyhetes főtí továbbképzésünk alatt megismerhettünk egy kedves szolgatársat: Kerekes János sepsiszentgyörgyi kántort. Egyik délután – miközben szorgalmasan gyakorolta a pedálra kirótt „házi feladatot” – leptem meg kérdéseimmel.

János, mióta orgonálsz?

Lassan négy éve. Felkérésre kezdtem el játszani, mintegy 35 éves szünet után...

Ez nem lehetett könnyű...

Valóban nem. Az első másfél év igen nehéz volt, sokat kellett gyakorolnom, hogy visszanyerjek valamit egykori tudásomból. Édesanyám ültetett először zongorához, még kisgyermek koromban, a Fogaras megyei Halmágyon. Itt volt édesapám evangélikus lelkész 15 éven át, 1937-1952 között. 1949-ben a falvakat erőszakkal kollektivizálták, akkor édesapámat koholt vádak alapján három évre a hadbíróóság elítélte, ebből egy évet le is töltött.

Amikor édesapámat A Brassó melletti Hosszúfalu-Alszeg evangélikus hívei megválasztották lelkészüknek lehetőség volt arra, hogy Brassóban Hübner Margit zongoratanárnőtől órákat vegyek. Négy éven át, középiskolás koromban tartott ez a szép időszak. Érettségi után gépészmérnök lettem, s elkerültem Moldvába.

Gyermekek?

Egy lányunk és egy fiunk van, mindketten házasságok már.

Hogyan érzed itt magad?

Most töltök itt Magyarországon először hosszabb időt, eddig csak egyszer voltam átutazóban, valamikor a hetvenes években. Most gyönyörködhettem egy kicsit Budapest szépségében is, még a Deák téri nagytemplomunkba is el-

juthattam, s az orgonáján is játszottam... ezt majd az unokáimnak is elmesélem(!) – ha lesznek. Nagyon örülök, hogy 82 éves édesanyám noszogatásának végül is engedtem és eljöttem. Sok-sok kedves emberrel találkoztam, akik segítettek, tanítottak. Nemcsak zeneileg, hanem lelkileg is nagyon sokat kaptam e hét alatt. Köszönet mindezt és hála Istennek, hogy itt lehettem.

Jövőre is találkozhatunk Veled itt Fóton?

Rajtam nem múlik, én örömet és szívesen jövök, mert szükségét érzem ennek.

Viszontlátásra – jövőre is Fóton!

Nem mindent kapsz meg pénzért...

Pénzért lehet nyugalmat venni,

de békességet nem.

Pénzért lehet szórakozást venni,

de örömet nem.

Pénzért lehet cicomát venni,

de szépséget nem.

Pénzért lehet szolgát venni,

de barátot nem.

Pénzért lehet engedelmességet venni,

de hűséget nem.

Pénzért lehet kacagást venni,

de boldogságot nem.

Pénzért lehet ajtót nyitni,
de a menny kapuját nem.

Gyorsriport Joensuuból

– avagy mi történik nyáron finnországi testvérgyülekezetünkben –

Kedves Máttyás!

Mit is írhatnék Neked ma pénteken este, ráadásul gyorsan, hogy vasárnap az információs újságotokban már meg is jelenhessen valami gyülekezeti életünkről, hiszen kérdésed, kérésed ezt célozta meg. Először is elnézést kell kérnem Tőletek, mert nem találtam gyorsan valamilyen fotót. Az egyetlen személy, aki segíteni tudott volna Sakari Vilpponen, mert neki van digitális kamerája, de ő meg szabadságra ment. Így maradnak az én mondataim, amibe próbálok elmondani mis is történt, történik nálunk mostanság.

A Pielisensuu-i Gyülekezet nyáridőben a konfirmációs táborok jellemzik. Ebben az esztendőben 7 táborunk van. Ebből egy márciusban, a többi most nyáron kerül megrendezésre. A nyári táborok közül néhány itt a Vaivio-i táborköz-

pontban van, a maradék pedig Ilomantsiban. Ott két táborhely is van, a helyeket mindig az Ilomantsi-i Gyülekezet osztja ki.

Minden csoport 25 főből áll, ehhez jön még 5 ún. nagytestvér ill. nagynővér, 1 ifjúsági vezető és 1 teológus. A „nagytestvérek” – vagy talán jobb ha idősebb testvéreknek nevezzük őket – az előző esztendő konfirmandusaiból kerülnek ki, akik konfirmációjuk utáni télen egy „nagytestvér-képző” tanfolyamon vesznek részt, ami mintegy 30 órás. Ezalatt megtanulják, mit is jelent „nagytestvérnek” lenni.

A 15 évesek gyakorlatilag teljes korosztálya résztvesz a konfirmációs oktatáson. Minden évben keresztnünk is kell néhány konfirmandust, akik korábban nem tartoztak az egyházhoz, de most valamiért konfirmálkodiknak. Ilyenkor a szülők bejegyzése után az egyházhoz tartoznak majd. Érdekes, hogy a

„nagytestvérképző” tanfolyamunkra minden évben a konfirmáltak mintegy 10%-a eljön.

A konfirmációi istentiszteleten mindig telve van a templom. Korábban ez mindig egy vasárnapi istentisztelet keretében történt, de nagy volt a zsúfoltság. Most szombatontként, délután egy órát tartjuk ezt az ünnepet, ami kevésbé terhelt. Most sokkal meghittebb az áhítat, a zsoltárolvasás, a prédikáció. Ez kb. 150-200 embert jelent, akik között megtalálhatóak a „régii hűségese” és a „turisták is”.

Ezek a konfirmációs táboraink egyházunk legnagyobb lehetőségeit kínálják. Ezekben a táborokban tanulják meg sokszor fiataljaink az istentisztelet liturgiáját, hogy azután később ne idegenként üljenek be templomainkba. Itt lehet „elvetni a magot”.

Természetesen nyáron vannak az idősebbek részére is programjaink. Minden második

héten van egy ún. „nyári-kávé”, ahol szabadon beszélgethetnek az emberek egymással. Közben énekelnek egy kicsit és kávéznak. Ezt a diakonisszák rendezik.

A 6-14 éves gyerekeknek is vannak nyári alkalmaink. Ezek nagyon keresettek, sajnos nincs elegendő helyünk és pénzünk hozzá. Ifjúsági munkások néha maguk is szerveznek saját táborcskákat, mert olyan kedvelt.

Mivel a nyár nálunk nagyon rövid, ezért nyáron az egyéb alkalmaink szünetelnek. Augusztus végén már jön a hideg idő, így szeptembertől teljes hatékonysággal indul minden munkánk.

Ennyit tudtam gyorsan írni Nektek. Ezen a levélen keresztül is köszöntünk minden tatali gyülekezeti tagot! Isten áldását kívánjuk Nektek és életkedvet és erőt keresztény emberként élni!

Matti Haunia ev. lelkész

fordította: fm